

[Pernille Sams]

er åbenbar og let at gå til, og jeg er glad for den positive åbning.

Så håber jeg bare ikke, at regeringen med den meget negative holdning, som finansministeren gav udtryk for, får forpurret den positive åbning, jeg ellers har set her.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det, der stadig væk svæver i luften, og som forekommer mig og formentlig også mange andre underligt, er, at regeringen har givet 700 mio. kr. til den almenyttige sektor til omlægning af deres inkonvertible lån og så samtidig afviser ikke alene at hjælpe den private sektor – for det kan man endda forstå, hvis man siger, at der ikke er penge fra staten eller skatteyderne til det – men man afviser også at lade mennesker hjælpe sig selv. Man afviser at åbne for muligheden for, at folk, der er kommet i en umulig situation, kan få lov til selv at hjælpe sig ud af den.

Det vil sige, at med den ene hånd giver man på dette område 700 mio. kr. af skatteydernes penge til den almenyttige sektor, og med den anden hånd giver man ikke én eneste krone til den private. Det er godt nok, at man ikke gør det – det har vi heller ikke bedt om – men man vil ikke engang lade folk vælge, om de selv vil ofre penge på at komme ud af denne situation. Det er forkasteligt, at man vil stå bag en sådan forskelsbehandling af den danske befolkning, alt efter hvilken type bolig de tilfældigvis har valgt.

Det minder mig meget om den gang, vi lancerede forslaget om, at man skulle kunne omlægge fra de gamle kontantlån til nye, lavtforrentede lån. Da var regeringen også fuldstændig afvisende i flere måneder, indtil det lige pludselig viste sig, at de argumenter, man havde afvist forslaget med, ikke holdt vand. Da måtte man overgive sig, og det håber jeg også regeringen kommer til i denne sammenhæng; for de argumenter, som både finansministeren, hr. Jørn Pedersen og hr. Jørgen Estrup har fremført, holder ikke.

Det er alt for overfladisk bare at sige, at forslaget hjælper ikke, og det hjælper ikke alle, og det hjælper ikke hele Danmarks befolkning, og hvad ved jeg. Det ved vi godt. Det er heller ikke det, der er meningen; men det hjælper lige præcis dér, hvor vi har sagt det hjælper, og uden at det skader nogen andre mennesker overhovedet.

Derfor er det eneste, det her i virkeligheden koster, lidt politisk god vilje, lidt almindelig velvilje til at åbne for en valgmulighed og til ikke helt unødigt at blokere for, at nogle mennesker får lejlighed til at hjælpe sig selv ud af den meget dårlige situation, som mange er kommet i.

Jeg siger tak for de positive signaler også fra SF, som var enige i forslaget, og så håber jeg meget, at vi gennem et udvalgsarbejde, hvor Kristeligt Folkeparti og CD kan få deres spørgsmål til forslaget afklaret, også kan finde et flertal for at få hjulpet disse mennesker.

Finansministeren (Lykketoft):

Ja, nu har fru Pernille Sams jo holdt sit indlæg nogle gange i løbet af debatten. Jeg vil kun sige til det, at der ikke er nogen forskel i holdningen til dette problem, som nogle mennesker har, hverken mellem regeringspartierne ordførere eller regeringen indbyrdes eller mellem os og forslagsstillerne. Vi har ikke nogen negativ holdning til at løse problemet, hvis det kan ske uden belastning af statsfinanserne, uden at det koster noget. Det har vi en meget, meget positiv holdning til.

Det problem, vi har med forslaget, er, at vi ikke har kunnet få øje på de mennesker, det løser problemer for. For at anskueliggøre det kan jeg sige, at de eksempler, forslagsstillerne har taget med i forslagets bemærkninger, vil, hvis man regner dem igennem i hele forløbet, vise sig at være en alvorlig underskudsforretning for låntagerne. Det vil simpelt hen betyde, at man får den samme årlige bruttoydelse, men en større nettoydelse efter skat. Det illustrerer sådan set vores synspunkt, og det kan vi jo fremlægge i udvalget og gennemgå meget omhyggeligt – vi vil meget gerne være med ved det bord, hvor det skal gennemgås meget omhyggeligt.

Jeg vil såmænd ikke afvise, at fru Kirsten Jacobsen har ret i nogle ganske specielle eksempler med nogle specielle byggerier og nogle folk, der er kommet meget i klemme dér, og jeg vil heller ikke afvise, at man kunne finde en eller anden løsning på det.

Jeg tror, man må sige om det foreliggende forslag i den udformning, det har, og med de præmisser, forslagsstillerne nu gentagne gange har repeteret, at hvis man fastholder det bogstav for bogstav, er det ikke muligt at formulere